

cantem a la fata

cançoner 1

Temporada 2017
maig

Índex sense articles

- Adelita, 48
Advertència, 74
Albada de l'absència, 90
Anàrem a Sant Miquel, 5
Aqueres montanhes, 72
Aquesta terra és la nostra terra, 6
Asa Branca, 7
Balada d'en Lucas, 76
Balada de Mackie Navalla, 75
Ballarusca, 77
Blues en punt, 61
Cantem cançons, 73
Carrilet de la Cava, 49
Cigalons de Canalda, Els, 38
Cirereta, La, 23
Clavellinera, La, 69
Cobles, 50
Cobles - Quartetes, 68
Contrimás vueltecitas, 17
Cow Boy, 8
Cowboy Vampir, 39
Cucaracha, La, 70
Delta del Ebro, 9
Desgràcia d'un pobre home, La, 24
Dies de festa, 10
Dotze i U, 86
Fandango Menorquí, 51
Farola del Fangar, La, 25
Filomena, La, 26
Folies / Albades, 52
Gall negre, 65
Gegant de ferro, 11
Gent de la colla, La, 27
Glosacopla del sol i la lluna, 91
Grândola, Vila Morena, 66
Havanera, 22
Havaneres valencianes, 15
Hiru arioplano, 16
Jota de la Fata, 62
Jota de la Vall de Cabó, 79
Jota del peix barato, 80
Jota menorquina, 67
Jotes de l'Ebre, 18
Jotes de Ronda, 19
Jotes del Riurau, 20
Juan Sin Tierra, 21
Kaimos, 53
Llodrigó, 12
Mà al cor, 60
Mañanitas, Las, 54
Manta al Coll, La, 28
Mariner de terra endins, 81
Metec (català), 93
Meteque, Le, 29
Motarantic, 33
Mulher Rendeira, 55
Ningú no compren ningú, 63
No plores Tonet, 92
O sole mio !, 34
Paga'm los meus diners, 71
Parado de Valldemossa, 56
Pels carrers de Freixenet, 94
Penes són, Les, 30
Penjaré els dogmes a la figuera, 95
Pere de la mel, 35
Piccolissima Serenata, 40
Popurri canario, 41
Què s'ha fet d'aquelles flors, 82
Què serà serà, 64
Quina Taula tan ben parada, 83
Remena, nena!, 84
Romanç de Senyera, 47, 85
Ronda cantada, La, 42
Rondes del vi, Les, 31
Sa garrapinyada, 57
Sabater de Sollana, 58
Santa Lucia, 59
Seguidilletes, 36
Ses coses clares, 43
Silenci d'estimar, 78
Siyahamba, 87
Tio Caliu, 13
Tio Canya, 14
Tio Pep, El, 32
Txa, txa, txa, 89
U d'Aielo, L', 44
Vagavund, El, 45
Vaixell de Grècia, 46
Xe, que a gust, 37
Xotis de la relliscada, 88

Anàrem a Sant Miquel

Popular eivissenca

Anàrem a Sant Miquel (bis),
una colla de gent bona,
xim pum dali dali dali trum trum,
una colla de gent bona.

Sa iaia mos va dir: -Entrau, (bis)
joves, si heu de mester dona,

Ses meves filles ho són (bis),
convenientes per un pobre,

Perquè m'han sortit petites (bis),
i han de mester poca roba,

Així mateix també tenen (bis),
alguna altra cosa bona.

Sa cosa no vos la dic (bis),
però ja hi deveu pensar-hi,

Tal volta voltros teniu (bis),
es jugaroll de posar-hi

Acords senzills: RE LA SOL

Aquesta terra és la nostra terra

Woody Guthrie (This land is your land)

*Aquesta terra és la nostra terra,
de la muntanya fins a la vall.
De dalt del cel al fons del mar,
tot això és nostre de veritat.*

Déu va passar-hi en primavera
i tot cantava al seu pas,
i canta encara la terra entera
i canta que cantaràs.

Tant si fa bo com si hi ha
tempesta,
tant si fa fred com si el sol crema,
tant si fa vent com si està
encalmat,
tot això és nostre de veritat.

I és nostre el cel, i és nostre el
mar,
i aquests turons i aquesta vall,
les oliveres i els camps d'arròs.
Tot això és nostre de veritat.

Una barrera vol aturar-me
i em diu que no es pot passar
però no diu res a l'altra part
Tot això és nostre de veritat.

Cap ser vivent podrà aturar-me
que el meu camí és net i lliure
cap ser vivent podrà fer-me
canviar
Tot això és nostre de veritat.

This land is your land, this land
is my land
From California to the New York
Island
From the Redwood Forest
to the Guit Stream waters
This land was made for you and
me.

Acords senzills:

DO FA SOL₇ LA_m DO₇

Asa Branca

Luiz Gonzaga / Humberto Teixeira

Quando oiei a terra ardendo
Quá fogueira de São João
Eu perguntei a Deus do Céu, uai
Por que tamanha judiação.

Que brasero, que fornaia
Nem um pé de prantação
Por falta d'água perdi meu gado
Morreu de sede meu alazão.

Inté mesmo a asa branca
Bateu asas do sertão
Entonce eu disse adeus Rosinha
Guarda contigo meu coração.

Hoje longe muitas léguas
Numa triste solidão
Espero a chuva cair de novo
Pra mim vortá pro meu sertão.

Quando o verde dos teus oio
Se espraia na prantação
Eu te asseguro num chore não, viu?
Que eu voltarei, viu, meu coração.

Acords senzills: DO FA SOL₇ DO₇

Cow Boy

Josep Maria Bonet

A la gropa del cavall
tot seguint el meu instint
cercant noves emocions
cavalco per la pradera
vaig en busca de l'amor
de l'amor d'una quimera
potser mai el trobaré.

Per muntanyes valls i rius
sense mirar la fatiga
tots dos junts jo i el cavall
cavalquem per la planura
quan ens sembla i bé de gust
fem un alto en el camí
soparem i a dormir

Aviat ens llevarem
per gaudir de la natura
tots els dies són bonics
sinó penses fotre res
Anirem d'aquí allà
galopant al pas o al trot
algun riu travessarem

A la finca d'en Joan
si ens convida esmorzarem
i després de fer un cigar
una copa ens foterem
tot seguit continuarem
fins a l'Aritzona Bar
ballarem sinó és molt tard

Buscarem a la Lili
i potser ens farà un favor
sempre que no ens surti car
i puguem quedar contents
i després de tot plegat
a la plana tornarem
jo i cavall, cavall i jo

Una noia buscarem
per donar-li el nostre amor
i si ella ens correspon
de la vida gaudirem
ens anirem tots junts
galopant pradera endins
ella i jo i el meu cavall
ella i jo i el meu cavall

Acords senzills: DO FA SOL₇

Delta del Ebro

Lletra: Josep Bo. Música: Antonio Amenós

Abrazado por la aguas del Ebro tan caudaloso,
las tierras de media España formaron nido amoroso,
inmenso llano que cubre tus arrozales tan verdes,
donde las nubes se miran en sus aguas transparentes.

Delta del Ebro precioso, paraíso terrenal,
tus mujeres son bonitas y saben lo que es amar.
Ay! quien pudiera en tus playas, feliz vivir y gozar,
Delta del Ebro precioso, eres mito celestial.

Forman tu bella corona, Amposta puente colgante
Sant Carlos playa dorada, Aldea, Ampolla y Camarles
y en tu mismo corazón, está el pueblo de La Cava
y está Jesús i María y Sant Jaume que te realzan.

Acords senzills: DO_m SOL DO FA_m

Dies de festa

Josep Bo

Per les festes de Sant Jaume, teníem l'arròs birbat
la garriga ben llaurada i el blat tot arreplegat.
feien bous a la boquera i teníem la il·lusió,
com hi havia poca feina, d'aprofitar l'ocasió.

Prepara'l carro, ben entoldat, cavall o egua, ben adornat,
los entaulats i les cadires per a sentar-se xicots i xiques,
per la Mallada, venen cantant, la tonadeta de tots los anys,
qui va inventar-la, mai se sabrà, algun artista que ja no està.

*Quan anirem a la Cava, quan anirem a la Cava,
ja no mos coneixeran, que es pensaran que som moros,
que venim de Tetuán.*

Avui com fa tan bona hora i el dia es presenta clar,
mos farem una paella, a la vora de la mar.
farem un feix de llenya, la guitarra i un porró
i com tots estem de festa, passarem un dia bo.

Prepara'l carro, ben entoldat, cavall o egua, ben adornat,
los entaulats i les cadires per a sentar-se xicots i xiques,
pel riuet fondo, venen cantant, la cançoneta de tots los anys,
qui va inventar-la, mai se sabrà, algun artista que ja no està.

Acords senzills: SOL_m DO_m RE SOL DO RE₇

El Gegant de ferro

Josep Bo

Guia de vaixells, vigilant del mar,
amb els seus peus de ferro,
plantat dins del fang,
el teu raig de llum omple d'esperança,
a aquell mariner, a aquell mariner
que mor d'enyorança.

I així un any i un altre el teu resplendor,
les nits il·lumina i allunya la por.
I quan la tempesta sacseja la barca,
la teva llumeta, dóna confiança,
I quan la tempesta sacseja la barca,
la teva llumeta, dóna confiança,

*Adéu, adéu, far de Buda,
arbre de ferro i de llum,
l'última jornada teva,
potser demanant ajuda,
tu vas fer, tu vas fer,
senyals de fum.*

Tants anys de servei, amb el cap ben alt,
senyalant la costa, a tot navegant,
i un dia d'abril, quan el sol brillava,
la llengua de foc, la llengua de foc,
al gegant matava.

Acords senzills: LA_m MI LA₇ RE_m SOL LA

El Llodrigó

Cançó popular

El diumenge al de matí
ja n'encontro la criada,
ja li'n dono el Déu-vos-guard,
el Déu-vos-guard i l'hora bona.

*"Tinc por, tinc por, tinc por,
tinc por, " deia la noia.*

*"Tinc por, tinc por, tinc por,
que no em surti un llodrigó."*

Ja li'n dono el Déu-vos-guard,
el Déu-vos-guard i l'hora bona,
la'n convido del bon pa,
del bon pa i de llangonissa.

La'n convido del bon pa,
del bon pa i la llangonissa;
quan s'ho va haver menjat tot
li vaig dir què més volia.

Quan s'ho va haver menjat tot
li vaig dir què més volia;
li'n remango el davantal,
li'n remango les faldilles.

Li'n remango el davantal,
li'n remango les faldilles,
li'n remango els enaugüets,
li'n remango la camisa.

Li'n remango els enaugüets,
li'n remango la camisa;
ja li'n veig un ull tancat
i un altre que se li obria.

Ja li'n veig un ull tancat
i un altre que se li obria,
voltat de pèl de conill,
si no ho era ho pareixia.

Voltat de pèl de conill,
si no ho era ho pareixia;
jo que hi engego el furó
a veure si m'hi passaria.

Jo que hi engego el furó
a veure si m'hi passaria;
collons que el fot, el forat
quina llargada tenia!

Collons que el fot, el forat
quina llargada tenia!
Si no fos pels cascavells
el furó se m'hi perdia.

Si no fos pels cascavells
el furó se m'hi perdia;
ja t'ho foto, jo, ben net,
que mai més li ficaria.

Acords senzills: DO FA SOL₇

El Tio Caliu (havanera)

Trad. El Baix Vinalopó

Es diu que el tio Caliu
És un gandul que no treballa
Que ensenya les xiquetes
A tocar en la rondalla.

Diners, diners i aprofitar-les totes
Diners, diners, com fan els botiguers

Acords senzills: DO SOL₇ DO₇ FA

El Tio Canya

Al Tall

En la Pobla hi ha un vell (2)
que li diuen tio Canya:
porta gorra i brusa negra, (2)
i una faixa morellana.

Tres voltes només va anar
el tio Canya a València:
primer quan va entrar en quintes
i en casar-se amb sa femella.

La tercera va jurar
de no tornar a xafar-la;
que a un home que ve del poble,
ningú fa abaixar la cara.

Set vegades va fer cua, (2)
en presentar uns papers,
per no saber expressar-se, (2)
en llengua de forasters.

Aguantà totes les burles,
les paraules agrejades,
i a la Pobla va tornar.

*Tio Canya, tio Canya,
no tens les claus de ta casa:
posa-li un forrellat nou
o et farà fum la teulada.*

Tio Canya tingué un fill (2)
que li diuen tio Canya,
porta gorra i brusa negra (2)
i una faixa morellana.

Bé recorda el tio Canya
quan varen portar-lo a escola
set anys, la cara ben neta,
ulls oberts, camisa nova.

Però molt més va obrir els ulls
el xiquet del tio Canya
quan va sentir aquell mestre parlant
de manera estranya.

anava encollint els muscles
per por a que el senyor mestre (2)
li fera alguna pregunta.

Aguantà càstigs i renyes
sens gosar d'obrir la boca
i la escola va odiar.

*Tio Canya, tio Canya,
no tens les claus de ta casa:
posa-li un forrellat nou
o et farà fum la teulada.*

Cròniques del carrer diuen (2)
d'uns nets que té el tio Canya
que són metges a València (2)
professors i gent lletrada.

Quan a estiu vénen al poble,
visiten el tio Canya
i el pobre vell se'ls escolta
parlant llengua castellana.

Però cròniques més noves expliquen
que el tio Canya
ja compta amb besnéts molt joves que
alegren la seua cara.

Mai parlen en castellà (2)
com han après dels seus pares, sinó
com la gent del poble,
Mai parlen en castellà
la llengua del tio Canya.

Reviscola, tio Canya,
amb gaiato si et fa falta
que a València has de tornar.

*Tio Canya Tio Canya
no tens les claus de ta casa:
posa-li un forrellat nou,
perquè avui tens temps encara (BIS)*

Acords: LA MI MI₇ RE_m LA_m

Cada dia que passava, (2)

Havaneres valencianes

Popular

Si a la pedrera anàrem,
el que faríem primer de tot,
és dir-li a Maria que mos
posara un got o dos;

Si no en tenim prou,
li'n farem posar més;
ja l'hi pagarem,
ja l'hi pagarem
quan tingam diners.

*Posa'm un got o dos o tres,
per a nosaltres
per als demás.*

A les palmeres mo n'anirem
mo n'anirem,
si voleu vindre, si voleu
vindre.

Un xic moreno també vindrà,
també vindrà,
si no és moreno, no ballarà.

Si te pregunten si saps ballar,
que sí senyor, que no senyor,
a mi "me gusta ser bailaor".

A les palmeres
mo n'anirem,
mo n'anirem,
si voleu vindre, si voleu vindre.

Posa'm un got o dos o tres,...

Jo tinc una peixatera
que agarra gamba a volantí,
s'agarra de la cistella
i els dos de parella
se'n van per "ahí":

"Pagell qui en compra,
qui en compra pagell,
pagell qui en compra,
que el porte fresquet".

"Pagell qui en compra,
qui en compra pagell,
pagell qui en compra,
pagell qui en compra,
que el porte fresquet".

Posa'm un got o dos o tres...

Acords senzills: LA MI RE

Hiru arioplano

L'avió cau a l'aigua mentre Mutriku dorm
La Carrau - Tradicional de Mutriku.

Hiru arioplano pasauta
bat itxasora jausi.
Hiru arioplano pasauta
bat itxasora jausi.
Ekarri, Anjelitak ekarri
Anjelitak ekarri
Anjelitak pondo emanda utzi.

*Ori egixa da
Ori egixa da,
neuk ikusi det ela.*

Ondarrua ta Debatik
atera da jendia.
Ondarrua ta Debatik
atera da jendia.
Pasiatzera, guazen Mutriku aldera
guazen Mutriku aldera
al dauan arioplanoa ikustera.

Juana Pipaxenian
egin duté afaria
Juana Pipaxenian
egin duté afaria
Angiria bete kazuelaria
bete kazuelaria
kalamax zorrotz ibii kutxaria.

Acords senzills: DO FA SOL₇ DO₇

Contrimás vueltecitas (Identidades)

Lletra: Salvador Távora

Música: Salvador Távora-Vicente Sanchos

Contrimás vueltecitas le doy
más trabajo me cuesta creer
en justicias de hombre y en leyes
que no sirven pa da de comé.

Por los-campos de mi Andalucía
se oyen voces de antiguo dolor
y en un pico de la serranía
hay un niño que busca el amor.

Qué viejos son mis temores
qué viejo el monte y el sol
qué viejas son mis pasiones
qué viejo és mi corazón

Acords senzills: FA DO FA_m

Jotes de l'Ebre

Tradicional – Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries

De Roquetes vinc, de Roquetes vinc,
de Roquetes baixo;
agulles de cap, agulles de cap,
agulles de ganxo.

**Les nostres jotes vos parlen
de coses de cada dia:
del treball i de la vida,
d'amor i geografia;
i de consells populars,
la millor filosofia**

A la jota jota del ganxo del llum,
que si no t'apartes te'l tiro damunt.
De les allebances? dels malparlats
i dels maltequiero, que Déu mane guard.

**Tant si fa fred o calor,
com si la terra està humida,
sempre ho emprenen en calma,
que tot té la seua mida;
i mos agrada cantar-li
al més senzill de la vida**

Ai! quin sol, quin sol, ai! quin sol saleró,
ai! com ballaríem si hi hagués guitarró.
Quan te casaràs sabràs lo que és bo,
si al casar ho encertes ja tens feta la sort.

**Mos diuen la gent de fora
que no parlem massa clar
perquè aquí diem faena,
anemon, barco i ficar.
I jo sempre els hi contesto
que això també és català.**

Al carrer del mig no hi volem anar
perquè l'altra nit mos van arruixar
Mos van arruixar mos van arruixar
al carrer del mig no hi volem anar.

**Quan uns o atres parlem
tothom que vol, se'n entera.
I si uns li diuen escombra
natros li diem granera.
Que cadascú a cada casa
parla a la seua manera.**

Ai pistoles pistoles pistoles
ai pecatis mundis
ai miserinobis
primentons primentons i tomates
la mas malaquiente

son los estudiantes.

**Estes coses del folklore
alguns les han oblidat,
perquè ja no els interessa
que es digue la veritat.
Perquè ja no els interessa
que es digue la veritat.**

Embustera i batxillera
i portadora de noves,
si no et movies de casa
no sabries tantes coses.

**Al que crida tots l'escolten,
no fan cas del que no crida,
tots els que treballen callen,
lo món és una mentida
per això crido ben fort
que vull un riu ple de vida**

A ta mare l'han vist al barranc de la sut
en les cames obertes i ensenyant la
puput.

**El Ebro nace en Reinosa
y pasa por el Pilar
y en el Sur de Catalunya
queremos que llegue al mar
y conservar nuestro Delta,
los musclos y el calamar**

Caga't a la gorra Bertomeu
caga't a la gorra a fe de Déu
caga't a la gorra
que tot lo que cagues serà teu

**No perdem lo bon humor
i conservem la moral,
ho cantem en alegria
perquè és lo més natural:
que som la sal de la terra
i no una terra de sal.**

De Roquetes vinc, de Roquetes vinc,
de Roquetes baixo;
agulles de cap, agulles de cap,
agulles de ganxo.

Acords senzills: DO SOL₇

Jotes de Ronda

Popular País Valencià

*Eres perdiueta, eres perdiueta
que piques i voles
eres més bonica, eres més bonica
que totes les dones.*

*Eres perdiueta, eres perdiueta
que voles i piques,
eres més bonica, eres més bonica
que totes les xiques.*

*Et vull, et vull, et vull i et voldré
perquè eres guapeta i amb tu em casaré*

Està esta nit per eixir
el guitarró volander
qui s'atreuixca a parar-lo
es deu confessar primer.

Si em pose a cantar cançons
ne cantaré més de mil,
que les porte a la butxaca
lligadetes en un fil.

Si tu toques i jo cant
vol dir que mos entenem
i tot el camí que feim
serà per anar endavant.

Tres portes tinc a ca meva
obertes a tots els vents:
la que està oberta per tu
l'altra per la bona gent.

Acords senzills: LA MI

Jotes del Riurau

Popular

*Mare, mare, mare,
que el riu-rau es crema
mare, mare, mare,
els canyissos també.
Mare, mare, mare,
que el riu-rau es crema
les panses, les figues
i el burro també*

En la vida he plorat més
que un dia mirant paisatge
em vaig girar i vaig vore
un bosc de grues i cases
un bosc de grues i cases
en la vida he plorat més

La pansa s'ha fet rajola;
la taronja, formigó;
els camins són carreteres
i la terra bungalows
i la terra bungalows;
la pansa s'ha fet rajola.

Aquí no es troba a ningú
que el jutge diga culpable
només et gires de cul
i ja te l'han fet alcalde
i ja te l'han fet alcalde,
només et gires de cul.

*La despedida vos done
Si terra voleu comprar
Busqueu parcelles al cel
Que aquí ja no en queda cap
Que aquí ja no en queda cap
Busqueu parcelles al cel
Mare, mare, mare,*

Acords senzills:

DO SOL₇ FA DO₇

Juan Sin Tierra

(Popular, corrido mexicano de 1910)

Voy a cantar el corrido
de un hombre que fue a la guerra
que anduvo en la sierra herido
para conquistar su tierra.

Lo conocí en la batalla
y entre tanta balacera,
el que es revolucionario
puede morir donde quiera.

El general nos decía
"peleen con mucho valor,
les vamos a dar parcelas
cuando haya repartición".

Mi padre fue peon de hacienda
y yo un revolucionario
mis hijos pusieron tiendas
y mi nieto es funcionario.

Gritó Emiliano Zapata:
"Quiero tierra y libertad"
y el gobierno se reía
cuando lo iban a enterrar.

Vuela, vuela palomita
párate en aquella higuera
que aquí se acaba el corrido
del mentado Juan sin Tierra.

Acords senzills: LA RE MI

L'Havanera

Eliseo Parra

*Aniré a visitar els crancs
passaré per casa del lluç
i a la tarda i tota la nit
nedaré lleuger dels rocs a l'avenc.*

Adéu alguers de vellut
corrents temprades
adéu clarors trencadisses
adéu bressol
- adéu bressol adéu –

No viuré més ací, em falta l'aire,
me'n vaig prop del sol i la terra,
les espines em travessen les escates
i els ulls i els dits em creixen
i em puja el pols.

Pocs dies plega el sol que el vell no cante,
les ones vora la platja vos ho diran
- si bé escolteu el so –
diu tan dolces raons de salt i escuma
que estreny les entranyes de l'aigua
i un gran peix malferit per l'enyorança
s'atansa dins la terra i se'n fuig del mar.

Acords senzills: LA MI RE RE_m

La Cirereta

Pasdoble cantat

*I aquella roja cirera
encisadora, tan petonera,
deixa que et doni, nineta,
i una estimada a ta boqueta.*

*I que ha de fer una nineta
enamorada i boniqueta
més petons, nina, et faria
que fruit tindria cap cirerer.*

Quan la nit de Sant Joan n'és arribada
no hi ha noia que no estigui enamorada
si és que el Jove que la vol
busca estar-ni amb ella, sol
per a dir-li ple d'amor a l'estimada.

No dormo nina Formosa, i és de veres
que et faria més petons que té cireres
el més gran dels cirerers
i quan ja no pogués més
pregaria que ta boca me'ls tornés.

Un petó no va mai sol quan és de veres
per això diuen que els petons i les cireres
després d'un en venen molts,
després d'un en vénen molts,
noies si no voleu pols no aneu a l'era.

Acords senzills: DO SOL₇

La Desgràcia d'un pobre home

La desgràcia d'un pobre home
té una filla per casar,
namorada d'un gitano
no la pot desoblidar.

Escolta filla meva
dos paraules te'n vull dir,
per l'ofici de gitano
molt bé t'en poden venir.

**Tu n'estàs avesadeta
a dormir amb bon matalàs,**
casadeta amb un gitano
a la palla dormiràs.

*Si a la palla haig de dormir
res se me'n importa a mi,
si el meu cor sempre desitja
un gitano per marit.*

**Tu n'estàs avesadeta
a portar-ne rics vestits,**
casadeta amb un gitano
portaràs parracs sorgits.

*Si parracs haig de portar...
Res se me'n importa a mi...*

**Tu n'estàs avesadeta
a portar-ne uns bons calçats,**
casadeta amb un gitano
ben descalçadeta iràs.

Si descalça haig d'anar...

**Tu n'estàs avesadeta
a cuinar-ne uns bons guisats,**
casadeta amb un gitano
cuinaràs gossos i gats.

Si gossos haig de cuinar...

**Tu n'estàs avesadeta
a menjar-ne uns bons bocins,**
casadeta amb un gitano menjaràs
rucs i pollins.

Si pollins haig de menjar...

**Tu n'estàs avesadeta
anar-ne a missa major,**
casadeta amb un gitano
no veuràs mai més rector.

Si mai mes veuré rector...

**Ja vindran mercats i fires
tu també hi hauràs d'anar**
Casadeta amb un gitano
amb el cistelló al braç.

Si amb cistelló haig d'anar...

**jo estic boja pel gitano i el
gitano boig per mi,**
jo estic boja pel gitano
i el gitano boig per mi.

Acords senzills: DO DO₇ FA

La Farola del Fangar

Miquel del Roig

La farola, la farola...

Conten del tio pequeño, un vell pescador d'arràs,
que un dia mentre xorrava, no parava de cantar:

No en agafarem cap, no en agafarem cap,
no en agafarem cap, no en agafarem cap...

A bordo se li enfotien, poc se podien pensar
que de cosir la corona, ell no se'n va recordar

Després de cada esmorzada, la barcada els feia rabiari
Pequeño tu que no fumes, mentrestant vés a esgotar
I quan encengui un cigarro, pensarà: avui no em fotran...
Li van dir: Au vés pequeño! i a esgotar fumant, fumant.

Un vespre va anar a l'església buscant mossèn Agustí,
qui des del confessional li feia: tsi, tsi, tsi, tsi...

Mig a fosques com estava, no el veia per cap racó
I quan va localitzar-lo va exclamar des de trasantó
-Aquí jaus lleó?

Diga usted la edad que tiene, de seguida se la doy
Soy de la quinta del Momo, Norris i Matabacons
No faiguis tant la canana, Primo si així no ho tens clar
Saps que diem a la Cala?: Desembraga i a xorrar!

Tres cosas tiene mi pueblo que no las tiene Madrid
Cova Gran y Cova Llarga y ver las barcas salir
M'agrada l'arròs en caldo, m'agrada l'arrossejat
La xica que més m'agrada, és la que tinc al costat!

Poc a poc al tia pequeño van sortint-li imitadors
Grups solistes i xarangues canten la seua cançó
Quan la lletra no recorden, quan convé improvisar
Quan s'acaba el repertori i no saben què tocar:

Acords senzills: RE LA SOL

La Filomena

Tradicional

*Hi ha un refrany, que diu així,
Filomena, Filomena!!
Que de porc i de senyor,
se n'ha de venir de mena.
Filomena, Filomena!!*

Allà baix als astilleros
Filomena se'n va anar
amb un jove barquillero
que li ensenyés a nedar.

Quan van ser a dintre l'aigua
li van venir tremolins
en veure que el barquillero, ui!
la ficava tan endins.

Una noia boniqueta
que sopava a cal trempat
demanà un plat de sardines
i també dos ous ferrats.

Amb aquell tip de sardines
satisfeta n'ha quedat,
la sardina la té dintre
però els ous no li han passat.

La Maria carnissera
que s'està al carrer del call,
va dient molt riallera
que ella té el millor del tall.

Té unes cuixes que enamoren
d'allò que fa tant desig
però el que millor te encara
és el tall rodó del mig.

Tal com diu la Filomena
del descans dominical,
encara que les portes tanquin
a ella no li fa cap mal.

Puix al pis on ella habita,
a sota hi ha un adroguer,
que li dona pel darrera
tot el que ha de menester.

Acords senzills: DO SOL₇ FA

La Gent de la colla

(Adaptació de “La penya absentista”)

És la gent de la colla cosa seria,
va a la Fata sense ofendre a ningú.
S'emborratxa, balla beu i canta
i quan arriba algu de fora:
li diu passa i benvingut!

Josep Maria, Arturo i Sílvia a la guitarra
i la Cati toca l'acordió,
contrabaix, ovet i pandereta,
i un potent cor de mascles en tres grans
tenors.

Tenim artistes que són de fama
mundial:
Miss Xiringuito a l'estiu a l'Arenal
dones boniques, melòdica i guitarró
gent de l'Ampolla, la Cava i el Perelló.

Venim de Reus, de la Cala i Barcelona
tortosins, ampostins, valencianets,
Castelló, la Ràpita i Brusel·les,
també hi ha una xica
que mos ve dels Guiamets

Todos juntos anem de calçotada
I també a la Pilara a fer el vermut
I cabando nos vamos paca casa
Catando la farola i el nou Rascaiu.

La penya absentista (lletra original)

És la penya absentista cosa seria,
va de xala sense ofendre a ningú.
S'emborratxa, balla beu i canta
i quan veu una xavala li diu:
Negra, ahís estàs tu!
La guitarra la toca Arturo el guapo,
Vicentino toca l'acordeón,
i en postisses, garbell i pandereta,
tenim una treseta que són campions.
Tenim artistas que són de fama
mundial:
Miss Gasparina i la Margot ideal,
dos violinistes i un magistrat director,
un cor de mascles, sagristà i rector.
Todos juntos pegamos la fartada.
Nos bebimos vint litros de l'eixut,
i cabando nos vamos paca casa
cantando La Parrala i el nou Rascaiu.

Acords senzills: LA MI RE

La Manta al Coll

Popular País Valencià

*La manta al coll i el cabasset
mon anirem al Postiguet
la manta al coll i el cabasset,
mon anirem, mon anirem al
Postiguet*

*arreando xim-pam-pum
arreando xim-pam-pum*

Una volta passejava
un guardia 'monocipal'
passejant-se per la plaça
cap amunt i cap avall,
de la bragueta li faltava
la mansaneta i un botó
per allí li s'assomava
Don Joaquim el director

Una volta quan tornava
el tio Pep de l'horta
es va trobar de casa
oberta la porta,
pujant per l'escaleta
es troba un senyoret
que, oberta la bragueta,
li ensenyava el cacahuet.

Les xicotes de Xixona
s'han comprat una romana
per a pesar-se les mamelles
dos voltes a la semana,

si vols que te ho faça
posat panxa cap amunt
i voràs que polseguera
que t'eix pel forat del cul.

Per dos quinzets un puro
per tres una pipa
per quatre una guitarra
per cinc una xica,
el puro pa fumar
la pipa pa lluir
la guitarra pa tocar
i la xica... pa dormir

Acords senzills: RE LA SOL

Le Metequé

George Moustaki

Avec ma gueule de mèteque,
de juif errant de pâtre Grec
Et mes cheveux aux quatre
vents
Avec mes yeux tout delavés
Qui me donnent l'air de rêver
Moi que ne rêve plus souvent
Avec mes mains de
maraudeur
De musicien et de rôdeur
Qui ont pillé tant de jardins
Avec ma bouche qui a bu
Qui a embrassé et mordu
Sans jamais assouvir sa fair

Avec ma gueule de mèteque
De juif errant de pâtre Grec
De voleur et de vagabond
Avec ma peau que s'est
froté
Au soleil de tous les étés
Et tout ce que portait jupon
Avec mon coeur que a su
faire

Souffrir autant qu'il a souffert
Sans pour cela faire
d'histoires
Avec mon âme qui n'a plus
La moindre chance de salut
Pour éviter le purgatoire

Avec ma gueule de mèteque
De juif errant de pâtre Grec
Et mes cheveux aux quatre
vents
Je viendrai ma douce captive
Mon âme soeur, ma source
vivre
Je viendrai boire tes vingt an
Et je serais prince de sang
Rêveur ou bien adolescent
Comme il te plaire de choisir
Et nous ferons de chaque
jour
Toute une éternité d'amour
Que nous vivrons a en mourir

Acords senzills: LA MI₇ RE Do_{m#} SI_m

Les Penes són

Popular de Castelló

Les penes són, les penes són
no tindre un sou, no tindre un sou
morir-se el bou, morir-se el bou
i la llocada;
no collir vi, no collir vi,
cànem ni blat, cànem ni blat
i pel remat, perdre l'anyat.

Pensa i cavil·la a qui demanes,
trenca't les cames,
i busca qui et deixi diners.
Paga el semestre al propietari
o pel contrari, perdràs molt més...

Si, si, si en el segle que estem,
fa falta treballar per a poder menjar.
Molts, molts, molts
es creuen ser senyors
per que dels llauradors ningú en fa cas.

Acords senzills: DO SOL₇ RE SOL FA SI_b

Les Rondes del vi

Jaume Arnella

No vagis a la mar.
a encomanar les penes.
No vagis a la mar,
Les aigües en van plenes.

Vora, vora del port,
hi ha una vella taverna,
vora, vora del port,
hi ha un bar de mala mort

Tralarà, larà, larà
Tralarà, larà, larà

Una bóta de rom
i una altra d'aiguardent,
una bóta de rom
i molta olor de gent.

No siguis sol a veure
ni sol a rumiar
no siguis sol a veure
que el vi et condemnarà.

El primer brindis va
per companys i
companyes,
el segon anirà

pels qui han crescut les
banyes.

El tercer, libació,
a la salut dels pobres,
no és amb mala intenció
deixar al burgès les sobres.

Atents, amics, encara,
al següent got de vi,
beneirem la mare
que a tots ens va parir.

La copa que fa cinc
pel gran pare Noè
la copa que fa sis
pels diables del cafè.

Quan el set serà buit
maleirem l'infern,
la copa que fa vuit
pel clero i el govern.

El got de comiat
el cantarem tots junts,
el got de comiat,
un rèquiem pels difunts.

Acords senzills: RE LA SOL

Lo Tio Pep

Popular del País Valencià

Lo tio Pep se'n va a Muro...

tio Pep...

Lo tio Pep se'n va a Muro...

tio Pep...

De Muro qué em portaràs?

tio Pep, tio Pep, tio Pep, tio Pep.

Una tartana i un burro

per a anar a passejar.

Lo tio Pep ja té el burro

que molts quinzets li ha costat,

I tota la gent de Muro

diuen que l'han enredat.

Lo ruc li ha dat tres pataes

i l'han dut a l'hospital;

Te tres costelles trencaes

i tot el cos li fa mal.

Lo tio Pep torna a Muro...

Tio Pep!

Acords senzills: DO SOL₇ FA DO₇

Motarantic

Josep Maria Bonet

Pujat a la motocicleta
la cabellera tota al vent
amb ulleretes de macarra
i una hermilleta adient
S'enfila cap a la taverna
a fer un gotet d'aiguarent
la seva moto ben guarnida
va presumint davant la gent
Ell és un motar molt autèntic
dels que no en queden, és antic!
porta molts anys damunt la moto
però l'esperit d'abans.....ans
encara és viu amb ell
aquells ideals de jove
aquelles metes proposades
i les ànsies de llibertat

Les patilletes ben poblades
la cadeneta al pantaló
les seves botes de texano
per casco porta, mocador
És una autèntica relíquia
d'aquells vells temps del rock&roll
d'aquelles baralles de taverna
i borratxeres sense control
Ell és un motar molt autèntic
dels que no en queden, és antic!
Ells és un motar molt autèntic
dels que no en queden, és antic!
Ell és un motar
Ell és un motar
Ell és un motar molt autèntic,
dels que no en que no en queden, és antic!
Acords senzills: DO LA_m RE_m SOL FA

O sole mio !

Letra: Giovanni Capurro Musica: Eduardo di Capua

Che bella cosa e' na giornata 'e sole
n'aria serena doppo na tempesta!
Pe' ll'aria fresca pare già na festa
Che bella cosa e' na giornata 'e sol

Ma n'atu sole,
cchiù bello, oje ne'
'O sole mio
sta 'nfronte a te!
'O sole, 'o sole mio
sta 'nfronte a te!
sta 'nfronte a te!

Quanno fa notte e 'o sole se ne scenne,
me vene quase 'na malincunia;
sotto 'a fenesta toia restarria
quanno fa notte e 'o sole se ne scenne.

Ma n'atu sole,
cchiù bello, oje ne'
'O sole mio
sta 'nfronte a te!
'O sole, 'o sole mio
sta 'nfronte a te!
sta 'nfronte a te!

Acords senzills: DO SOL₇ FA FA_m DO₇

Pere de la mel

Popular

El vi el poden,
Pere de la Mel ja el poda,
podint podant el vi,
Pere de la Mel ja el poda el vi.

El vi l'ensofren,
Pere de la Mel l'ensofra,
ensofrint ensofrant el vi,
Pere de la Mel ja ensofra el vi.

El vi ja el cullen,
Pere de la Mel ja el cull,
collint collant el vi,
Pere de la Mel ja el cull el vi.

El vi el carreguen,
Pere de la Mel carrega,
carreguint carregant el vi,
Pere de la Mel carrega el vi.

El vi l'emboten,
Pere de la Mel l'embota,
embotint embotant el vi,
Pere de la Mel ja embota el vi.

El vi se'l beuen,
Pere de la Mel se'l beu,
bevint bevent el vi,
Pere de la Mel ja es beu el vi.

Acords senzills: RE LA SOL

Seguidilletes

Popular País Valencià

Estes seguidilletes
qui les ha fetes
Qui les ha fetes
estes seguidilletes
La filla de l'alcalde
que té pessetes.
La filla de l'alcalde
que té pessetes.
Estes seguidilletes
qui les ha fetes.

El retor de la Sarga
té un matxo pardo
Té un matxo pardo
El retor de la Sarga
Que li dona garrofes
De cuando en cuando.
Que li dona garrofes
De cuando en cuando.
El retor de la Sarga
Té un matxo pardo

A la mar que ten vages
no'm dones pena,
No'm dones pena,
A la mar que ten vages
Deixa'm farina i oli,
Diners i llenya.
Deixa'm farina i oli,
Diners i llenya.
A la mar que ten vages
no'm dones pena.

Acords senzills: DO SOL₇ FA DO₇

Xe, que a gust

Popular País Valencià

Xe que a gust, xe que a gust, xe que a gust,
xe que a gust ho estem passant.

Xe que a gust, xe que a gust, xe que a gust,
que m'esteu matant a fam.

Perquè visc en la teulera
que és l'últim del raval
digueu que sóc un borratxo
d'eixos de got i punyal.

Si visquera en la Glorieta
i vestit de senyoret
per molt borratxo que fora
guardarieu el secret

Sempre se giren d'esquena
en parlar-los del jornal,
els que han posat la sirena,
que Déu els guarde del mal.
I em toquen el pito, nena,
quan me'n vaig a treballar,
i en acabar la faena
me'l tornaran a tocar.

Puja la carn, puja l'oli,
puja la llet, puja el pa.
L'autobús no cal parlar-ne,
que li diuen l'autocar.
Si el ball segueix com el ballen,
tan mal haurem d'acabar,
que ni els que mai no treballen
podran d'aquí a poc menjar.

Acords senzills: RE LA SOL

Els Cigalons de Canalda

Adéu siau, cigalons,
borrasqueros de Canalda;
lo Tolleuda, lo Manel,
lo Llop, que els acompanyava.

*Lo Tolleuda, lo Manel,
lo Llop, que els acompanyava;
adéu siau, cigalons,
borrasqueros de Canalda.*

Lo Llop se'n feia el valent,
tras dels altres caminava;
anaven tocant los ballets
amb una canya esquerdada.

*Anaven tocant los ballets
amb una canya esquerdada;
lo Llop se'n feia el valent,
tras dels altres caminava.*

Argelagues, romanins
i foscó de matinada;
tornaven los cigalons
de la festa de Canalda.

*Tornaven los cigalons
de la festa de Canalda;
argelagues, romanins
i foscó de matinada.*

Aiguardent i gots trencats
i el músic que no parava;
flabiol i tamboret
i aquell bot mai s'acabava.

*Flabiol i tamboret
i aquell bot mai s'acabava;
aiguardent i gots trencats
i el músic que no parava.*

Adéu siau, cigalons,
borrasqueros de Canalda;
lo Tolleuda, lo Manel,
lo Llop, que els
acompanyava.

*Lo Tolleuda, lo Manel,
lo Llop, que els
acompanyava;
adéu siau, cigalons,
borrasqueros de Canalda.*

Cowboy Vampir

Josep Mª Bonet

*Quan la lluna surt de nit a passejar,
de seguida ell s'aixeca del taüt
i posant-se l'armilleta i el barret més aixerit
surt volant per la finestra ell és un cowboy vampir.*

Afilant-se les dentetes ell arriba al Honky Tonk,
va mirant a les parelles donant conversa a tothom,
a la noia descuidada sense pietat mossegarà
com si fos una coca-cola tota la sang li xuclarà.

(Solo musical)

Ja n'ha mossegat a quatre ell ja porta un "colocón"
els ulls li fan llumetes i està a punt de sortir el sol.
Cap a casa de seguida, quina nit que s'ha fotut
i a clapar que ja és de dia mentre es fica dins del taüt.

(Solo musical)

(Tornada dues vegades)

Piccolissima Serenata

G. Ferrio / A. Amurri

Mi farò pensare un soldino di sole
Perche regalare lo voglio a te
Lo potrai posare sui biondi capelli
Quella nube d'oro accarezzero...

*Questa piccolissima serenata
Con un fil di voce si può cantar
Ogni innamorato all'innamorata
La sussurrerà, la sussurrerà*

Mi farò prestare un soldino di mare
Perchè regalare lo voglio a te
Lo potrai posare sugli occhi tuoi belli
Me tuo sguardo azzurro mi tufferò.

Mi farò prestare un soldino di cielo
Perchè regalare lo voglio a te
Lo potrai posare sul bianco tuo velo
Quando sull'altare ti porterò.

Popurri canario

Esta noche no alumbra
la farola del mar
esta noche no alumbra,
porque no tiene gas
porque no tiene gas
porque no tiene gas
esta noche no alumbra
la farola del mar.

Palmero sube a la palma,
y dile a la palmerita
que se asome a la ventana
que su amor la solicita
que su amor la solicita
palmero sube a la palma.

Virgen de Candelaria
la más bonita, la más morena
la que tiende su manto
desde la ermita, sobre la arena
sobre la arena niña
sobre la arena, sobre la arena
virgen de Candelaria,

la más bonita, la más morena.

Dicen que te vas, dicen que te
vas,
para La Gomera.
Dicen que te vas, dicen que te
vas
pero no me llevas.
Pero no me llevas, pero no me
llevas
pero no me llevas.
Dicen que te vas, dicen que te
vas
para La Gomera.

Todas las canarias son
hijas del Teide Gigante
llevan nieve en el semblante
y fuego en el corazón
y fuego en el corazón
todas las canarias son.

Quiero que te pongas la mantilla blanca
quiero que te pongas la mantilla azul
quiero que te pongas la de colorado
quiero que te pongas la que sabes tú
la que sabes tú, la que sabes tú
quiero que te pongas la mantilla blanca
quiero que te pongas la mantilla azul

Acords de guitarra: LaM, MiM, Lam.

La Ronda cantada

(Enramades recollides per Joan Moreira)

Si la gaita s'ambossava
i el tabal es reventés
fugiria l'alegria
de la festa dels carrers.

Ahir nit vam fer completes
a la tarde l'enramada,
avui hem anat al panoli
i ara estem de festejada

Ja vé la ronda cantada
portem pandero i guitarra
si ens doneu llit i teulada
i un tros de pa en botifarra
voreu que som músics agraïts
poseu-mos plat i us voreu complits

Què Déu vos guard bona gent
tingueu tots bona xalera
que us portem la bona música
la millor de la Ribera

Si mos podeu oferir
un poc de beure i minjar
passarem la nit aquí
sense parar de cantar

Ja vé la ronda cantada
portem pandero i guitarra
si ens doneu llit i teulada
i un tros de pa en botifarra
voreu que som músics agraïts
poseu-mos plat i us voreu complits

Ses coses clares

Isidor Marí, sobre lletres i tonades tradicionals

Acords senzills: Sol / Re / Do

***M'agraden ses coses clares,
no vaig d'embulls ni embolics.
No em vénguis amb martingales
si vols que siguem amics.***

Si cap dia heu d'anar enlloc
amb ningú que us acompanyi,
o si mai heu de fer res,
no teniu més que avisar-me,

Segons com podria ser
alguna hora tal vegada
que si fos que m'anàs bé
n'arribàs a tenir ganes.

M'agraden ses coses clares...

Tenc bona veu per escriure
i bones mans per cantar,
bones cames per fer riure
i bon cap per caminar.

No sé quan per no sé on
vaig conèixer no sé qui
que va dir-me no sé què
i no sé què li vaig dir.

M'agraden ses coses clares...

L'U d'Aielo

De la flor de la farina,
de la flor de la farina,
de la bromera del vi,
s'ha fet quatre mocadors
Pepeta la del morquí.
De la flor de la farina,

Sant Anna para en Albaida,
Sant Anna para en Albaida,
sant Vicent en Agullent,
la Mare de Déu en Agres
i Sant Blai en Bocairent.
Sant Anna para en Albaida.

Sempre venies darrere.
Sempre venies darrere
que t'ensenyara cançons
i ara que en saps de boniques
t'amagues pels carrerons.
Sempre venies darrere.

De la flor de la farina,
de la flor de la farina,
de la bromera del vi,
s'ha fet quatre mocadors
Pepeta la del morquí.
De la flor de la farina...

El Vagavund

(Hobo's lullaby)

Lletra i música de Goebel Reeves

Traducció i adaptació de Joan Dalmau i Toni Giménez

MiM6 MiM7 LaM
Dorm, company, i no t'amoïnis,
SiM7 MiM6
que el món, sol, ja va avançant;
 MiM7 LaM
quan jo sento un tren que passa,
SiM7 MiM6
faig memòria del teu cant.

Tu, que només tens el que portes
i els cabells se'n tornen blancs,
tingues fe que un bon dia
trobaràs per fi el descans.

Pel demà, no t'hi capfiquis,
viu l'avui intensament:
potser trobis, aquest vespre,
un lloc a recer del vent.

No ets amic pas dels que manen,
però ells estan pertot arreu:
potser un dia podrem vèncer,
no els trobaràs vora teu.

Vaixell de Grècia

Lluís Llach

Si per les albes veieu passar un vaixell
besant les aigües del mar bressol dels déus,
feu-li senyal, que pugui veure on som
i navegar amb nosaltres cap al nord.

Si no duu xarxa, ni orsa, ni timó,
no penseu mai que ho hagi perdut tot,
que el poble sempre podrà inflar el velam
per guanyar onades fetes de por i de sang.

Vaixell que plores igual que plora el meu,
que duus la pena i el dol que porta el meu,
vaixell de Grècia, que no t'enfonsi el tro,
infla les veles que anem al mateix port.

Romanç de Senyera

El dia trenta d'octubre
del mil nou-cents vint-i-tres,
se'n va eixir el riu d'Albaida
i allí no sabien res.

Aplega a Manuel,
allí tots assustats,
s'endú el molí Ximot
i els *mulos* dels soldats.

Aplega a Senyera,
tampoc sabien res,
les dones assustades
se'n pujaven pels graners.

S'abracen unes a altres (bis)
diguent: anem a morir!
Aigua hasta a les almotlades,
el riu s'emporta hasta els llits.

A la porta l'església les xiques
ploraven,
amb un gran temor al sant
s'aclamaven:
Beneïda Santa Anna, patrona
d'ací,
si no mos empares anem a morir!

Per favor vingueu ací (bis)
que tenim molta faena,
se'ns ha eixit el riu d'Albaida,
s'ha emportat mitja Senyera.

Senyera no és Senyera,
Senyera no és Madrid,
qui ha vist *en* Senyera
passar el ferrocarril!

La màquina és un burro,
el conductor un xaval
i el que forada els bitllets
és un pobre militar.

Dins de Senyera
el riu ha entrat,
un pam de çeno
els ha deixat.

A les pobres xiques
no ha deixat res;
s'emporta els polvos
també els coloretts.

Romanç de Senyera ¡

La Adelita

En lo alto de una abrupta serranía
acampado se encontraba un regimiento
y una moza que valiente lo seguía
locamente enamorada de un sargento.

Popular entre la tropa era Adelita,
la mujer que el sargento idolatraba
que además de ser valiente era bonita
que hasta el mismo coronel la respetaba.

*Y se oía... que decía...
aquel que tanto la quería...*

*Si Adelita se fuera con otro // la seguiría por tierra y por mar, // si
por mar en un buque de guerra // si por tierra en un tren militar.*

*Si Adelita quisiera ser mi esposa, // y si Adelita ya fuera mi mujer, //
le compraría un vestido de seda // para llevarla a bailar al cuartel.*

Y después que terminó la cruel batalla
y la tropa regresó a su campamento
por la vez de una mujer que sollozaba
la plegaria se oyó en el campamento.

Y al oírla el sargento temeroso
de perder para siempre su adorada
escondiendo su dolor bajo el rebose
a su amada le cantó de esta manera...

*Y se oía... que decía...
aquel que tanto se moría...*

*Y si acaso yo muero en la guerra, // y mi cadáver lo van a sepultar,
// Adelita, por Dios te lo ruego, // que por mí no vayas a llorar*

Si Adelita se fuera con otro...

Lo carrilet de la Cava (Josep Bo)

Lo Carrilet de la Cava
fa uns quants anys que va plegar
perquè els autos i les motos
no el deixaven guanyar el pa,
però jo, que sempre penso
en los amics que anem perdent,
en carinyo jo li canto
per poder donar a saber
del Carrilet de la Cava
sempre me'n recordaré.

***Ai carrilet,
quan poc a poc avançaves,
quina il·lusió,
quan esperava a mons pares,
lo teu xiulet volem tornar-lo a
escoltar.***

***A la Ribera ja no et podrem
oblidar.***

Bicicletes, estraperlo
guàrdia civils i estudiants,
sacs d'arròs, molts de pagesos
i colles de valencians,
embrassades, gent malalta
de quartana i de dolor,
i cistelles en pollastres,
alguna àdena i capons,
i aubergínies i tomates
per a regalar als sinyors.

Los jóvens van a la Costa
i les dones al mercat,
los hòmens a pagar l'aigua
o a parlar algun advocat
i a les voltes del migdia
a dinar a Casa Verdàl,
i a la tarda cap a casa
a tornar a l'arròs bullit,
farinetes o recapte
i xapadillos rostits.

Acords: LA – MI – RE

Cobles

Per ploure ha d'estar núvol
per fer sol ha d'estar ras,
i per anar de camí
és menester allargar el pas.

A Tortosa diuen guai
al Perelló a fe de Déu,
a la Ribera barraca
i a la Cava mano meu.

Diuen que no hi a ha remei.
De Remei sí que n'hi ha
més avallet d'Ulldecona
i més amunt d'Alcanar

Des de que canta Perot
no se'n poden posar lloques
perquè s'ha begut los ous
de Jesús, Roquetes i hortes

La Mare de Déu plorava
perquè no tenia pa.
Sant Josep la consolava:
tampoc no se't florirà.

Les olives donen oli
i els carrolls de raïm vi,
i els sinyorets d'este poble
donen molt poquet de sí.

Si els pagesos
comprenguessem
quan val lo nostre treball,
potser molts que no fan res
no es menjarien los talls.

Deu va fer pobres i rics
quan este món va crear.
A mí em va fer dels primers
i ara em toca treballar.

Fandango Menorquí

(popular)

L'amo de Son Carabassa
diu que sap molt de nedar
i un dia el varen trobar
ofegat dins una bassa.

Marieta, quan escuris,
no tiris s'aigua as carrer,
que banyaràs sa guitarra
d'aquest pobre mariner.

L'amo de Son Fabiol
dos missatges mantenia:
un de coix, s'altre manxol,
s'altre menjant s'adormia.

Dalt sa muntanya més alta
hi ha un romaní florit,
i a les dotze de sa nit
hi ha un rossinyol qui canta.

Sa darrera i no en cant més,
sa darrera i no en cant d'altra.
Perdoneu-me, cavallers,
si he comès alguna falta.

Acords: MI-lam / lam-mim-lam, SOL MI, DO SOL, lam SOL MI

Folies / Albades / Jota espaïda

Folies

A Alcanar me'n vull anar,
a vore les cosidores,
que cusen sense didal
i tallen sense estisores.

Camarada com la nostra
no la hi ha en tot Vinaròs
ni que cullo més garrofes
ni que plego més arròs

Albaes / aubades

Esta casa si que es casa
estas si que son paredes
mos donaran sis pollastres
i tres dotzenes de cebes

Esta nit farem aubades
en tabal i dolçainer
això canta maravilla
perquè no paga barber

Jota espaïda

Mare de Déu de la Cinta
lliureu-nos dels aiguats fiersos
de pedregades, barrancs,
de llops i matriculeros

Kaimos (Pena)

Iné mégàlo

o so yalos

iné makri

to kima

iné mégàlo

o so kaimos

k'ine pîkrò

to krimà

potàmi messa mou pikrò

to aimà ti splighissou

kiapo to aimà pio pikrò

sto stomato fili, filissou (bis)

den* ksériss ti

ine pagonia

vradià* khoriss fengari

namignorisiss

pia stigmi

o ponos tha

se pari

Las mañanitas

Estas son las mañanitas
que cantaba el rey David,
hoy por ser día de tu santo
te las cantamos a ti /aquí.
Despierta mi bien despierta,
mira que ya amaneció
ya los pajaritos cantan
la luna ya se metió.

¡Qué linda está la mañana
en que vengo a saludarte
Venimos todos con gusto
y placer a felicitarte!
El día en que tú naciste,
nacieron todas las flores.
Y En la pila del bautismo
cantaron los ruseñores.

Ya viene amaneciendo
ya la luz del día nos dió.
Levántate de la mañana,
mira que ya amaneció.

Volaron cuatro palomas
por todas las ciudades
Hoy por ser día de tu santo
Te deseamos felicidades.
Ya viene...

Despierta, mi bien, despierta.
Paso el tiempo de dormir,

Ya los gallos muy contentos
cantaron kikiriki.
Ya viene...

Quisiera ser solecito
para entrar por tu ventana.
Y darte los buenos días
acostadita en cama.
Ya viene...

Quisiera ser un san Juan,
quisiera ser un san Pedro
para venirme a saludar
con la musica del cielo.
Ya viene...

De las estrellas del cielo
tengo que bajarte dos.
Una para saludarte,
otra para decirte adiós.

Volaron cuatro palomas
por toditas las ciudades,
hoy por ser día de tu santo
te deseamos felicidades.

Con racimos de flores
hoy te vengo a saludar.
Y hoy por ser día de tu santo
te venimos a cantar.

Mulher Rendeira

*Olé, Mulher Rendeira,
Olé mulhé rendá
Tu me ensina a fazer renda,
eu te ensino a namorá.*

Olé, Mulher Rendeira,
Olé mulhé rendá,
Tu me ensina a fazer renda,
Eu te ensino a namorá.

Olé, Mulher Rendeira,
Olé mulhé rendá,
Saudade levo comigo,
Solução vai no emborná.

Olé, Mulher Rendeira,
Olé mulhé rendá,
Se você tá me querendo,
Vamo pra Igreja, vamo casá.

Olé, Mulher Rendeira,
Olé mulhé rendá,
E depois de nós casado,
Vou pra roça, vou prantá.

Olé, Mulher Rendeira,
Olé mulhé rendá,
Tu me ensina a fazer renda,
Eu te ensino a namorá.

Olé, Mulher Rendeira,
Olé mulhé rendá

Parado de Valldemossa

Ses al·lotes no em volen perquè som pillo.

Perquè som pillo i perquè,
ses al·lotes no em volen,
perquè som pillo,
perquè les rob ses güies des rebosillo.

Mitjan Juliol, quan crema es sol,
arriba "La Beata",
vénen ses festes
i tirarem sa casa per sa finestra.

Som a s'estiu, i riu que riu,
darem lo que mos sobra,
pau i alegria,
a n'es que són des poble i fora vila.

Porque me paro i porque,
me llaman el parado,
porque me paro,
me llaman el parado porque me paro.

ACORDS: DO, SOL7, MI, FA

Sa garrapinyada

Jo plor per tu,
rosa encarnada;
més valdria que em
donasses
sa metla garrapinyada.

Una pastoreta plora
perquè ha perdut sa
manada,
i es pastoret la consola
donant-li garrapinyada.

Mares que teniu infants
que pareixen barruguets:
donau-los garrapinyada
i pareixeran angelets.

Un anglès va arribar a
Eivissa
fa cosa d'una mesada,
i en tocar en terra va dir:
- Mi querer garrapinyada!!

I es al-lots, quan van a
escola
plorant diuen a sa mare:
- Jo no em sabré sa lliçó
si no em dau garrapinyada.

Una jaia de cent anys
i un jai de cent vint-i-quatre
estaven panxa per panxa
fotent-se garrapinyada.

Al-lota si vols venir
a's camp a segar civada,
mentre tu la segaràs
jo et daré garrapinyada.

Sa garrapinyada és bona,
no ha fet mal a ningú mai,
i es que diga lo contrari,
se'n pot ben anar al carai.

El Sabater de Sollana

Ai sabater,
quina desgracia
que s'ha perdut el martell
ja no pots clavar ...la taxa

Jo tinc un pardal de fusta
per assustar-li a ma mare
ma mare ja no s'assusta
per que ja te el de mon pare...

El sabater de Sollana
volia fer de torero
pero al clavarli la espasa
li va i li clavá el sombrero...

Ploraba una cagarnera
diguent si no es trista cosa
per no tindre un bon pardal
que en el niu li fique brossa.

Una figa es queixaba
sent bona per a menjar
per no haber segut encara
picada per un pardal....

Santa Lucia

Sul maré luccica l'astro d'argento

Plácida è l'onda, prospero è il vento

Sul maré luccica l'astro d'argento

Plácida è l'onda, prospero è il vento

Venite all'agile barchetta mia

Santa Lucia....Santa Lucia

Venite all'agile barchetta mia...

Santa Lucia! Santa Lucia!

Mà al cor

Lletra: Guillem Sansó / Música: Joan Bibiloni

Tant de temps, ⌚ caminar tant de temps, ⌚ viatjar per la història, tenir el cor calent, ⌚ tanta gent, ⌚ estimar la gent ⌚ i tenir els ulls tranquils un moment.

Tanta terra, ⌚ estimar la terra, ⌚ quan humida ella escampa les ànimes al vent; ⌚ tant de temps, ⌚ esperar tant de temps, ⌚ que els cors cantin plegats el mateix.

Dibuixem amb les mans, ⌚ la distància que es fa ⌚ entre l'ona i la pedra, entre força i tendresa. ⌚ Caminem ⌚ més enllà, ⌚ deixarem els records pel demà.

Com una cançó ⌚ que no et deixa mai, ⌚⌚ com una embranzida de mar i sal, ⌚ com un raig d'amor ⌚ navegant dins l'espai.

Serem vent que bufa lliure ⌚ inflant velam d'un petit i fràgil ⌚ vaixell, que es la vida. ⌚ Serem poesia, ⌚ dia rere dia ⌚ ens anirem, poc a poc, fent més grans.

Tan valents, ⌚ serem tan valents, ⌚ que ni el més greu destí no ens aturarà mai; ⌚ tant si val, ⌚ van passant els anys ⌚ i ara els dies em semblen més llargs.

Dibuixem amb les mans, ⌚ la distància que es fa ⌚ entre l'ona i la pedra, ⌚ entre força i tendresa. ⌚ Caminem ⌚ més enllà, ⌚ deixarem els records pel demà.

Tant de temps, ⌚ caminar tant de temps, ⌚ viatjar per la història, tenir el cor calent, ⌚ tanta gent, ⌚ estimar la gent ⌚ i tenir els ulls tranquils un moment.

Tanta terra, ⌚ estimar la terra, ⌚ quan humida ella escampa les ànimes al vent; ⌚ caminem, ⌚ més enllà, ⌚ deixarem els records pel demà.

Les blues en punt

Son les blues en punt i penso en tu
que donaria jo per estar al teu costat
Estic al cafè en los amics, no te'n vas del meu cap

Son les blues en punt i penso en tu
Vull tenir-te i tocar-te amb les meves mans
Les teves corves sensuais estimulen els meus sentiments

Son les blues en punt i penso en tu
No te'n vaigues mai del meu costat
Lo més bonic que m'ha passat és haver-te conegut

Son les blues en punt i penso en tu
Estic ben colat pel teu amor
Guitarra, companya, que em fas sentir bé, t'estimo.

La Jota de la Fata

He vingut en la guitarra,
un fardellet i una manta.
Diu una veu popular
que la persona que canta
atrau bona companyia
i també els seus mals espanta.

No digues mai no pot ser,
ni dones res per perdut.
Tant s'hi val parles com parles
o de quin lloc has vingut,
quan entres per esta porta
sempre seràs ben rebut.

Deixa't portar per l'aroma
i recupera el somriure
la brisa fresca del mar
te farà sentir molt més lliure
i ja saps que allà on se canta
pots anar tranquil a viure.

Ningú no compren ningú

La Trinca

LA- MI LA-

Ningú no compren ningú

DO SOL

però nosaltres som nosaltres

LA- MI LA-

i sabem allò que es bo:

RE- SOL

sentir el sol damunt la cara

DO MI

i estimar-se de debò,

LA- MI LA-

i trobar-se viu encara

MI LA-

i cantar sense cap por.

Ningú no compren ningú,
però nosaltres som nosaltres
i volem un món tot nou
amb un cel net d'amenaçes,
amb tres núvols per quan plou,
amb la mar a quatre passes
i els que som companys, i prou.

Ningú no compren ningú,
però nosaltres som nosaltres
i sabem la veritat:
que la terra no es partida
com un mapa mal pintat,
i que això es una mentida
de molt mala voluntat.

Ningú no compren ningú
però nosaltres som
nosaltres
i sabem allò que es bo:
sentir el sol damunt la cara
i estimar-se de debò,
i trobar-se viu encara
i cantar sense cap por.

Ningú no compren ningú...

Què serà serà

(Whatever will be, will be)

J. Livingstone y R. Evans

De xocotet volia saber
lo que seria quan fos grandet
si llimpiabotes o general
i ma mare em deia això

Què serà, serà?
lo que sigue sonarà
però sempre passarà
lo que Déu voldrà.
Què serà, serà?

I quan me van posar a estudiar
em preguntava pel que em convé
si seré mestre o millor banquer?
I el mestre em deia això

Què serà, serà?
lo que sigue sonarà
però sempre passarà
lo que Déu voldrà.
Què serà, serà?

De gran me vaig enamorar,
i vaig demar-li si es vol casar
Ella va dir-me ni si ni no
i es va posar a cantar:

Què serà, serà?
lo que sigue sonarà
però sempre passarà
lo que Déu voldrà.
Què serà, serà?

I si algun dia algun xiquet
ve a preguntar-me lo que
pot ser
si jefe indio o aviador?,
li canto està cançó

Què serà, serà?
lo que sigue sonarà
però sempre passarà
lo que Déu voldrà.
Què serà, serà?

Quan tots los dimecres de
l'any
vinc a la Fata per a cantar
ja no em pregunto què
passarà
que m'ha quedat ben clar

Què serà, serà?
lo que sigue sonarà
però sempre passarà
lo que Déu voldrà.
Què serà, serà?
Què serà, serà...

El gall negre

El dia de Sant Cogesme
a Solanell varem anar,
un gall negre ens va sortir a la porta
i ens volia fer agafar.

Fora d'aquí, fora d'aquí, fora d'aquí,
si no voleu venir a rosari.

Fora d'aquí, fora d'aquí, fora d'aquí,
si a rosari no voleu venir.

***I un gall negre va sortir a la porta,...
mig en camisa, mig en camisa,
i un gall negre va sortir a la porta,
mig en camisa i ens va dir:***

Si no voleu marxar,
espereu-vos-hi una miqueta,
si no voleu marxar,
la justícia vos hi en traurà

I un gall negre va sortir a la porta,...

Nosaltres teníem raó,
vàrem fer una gran resistència,
nosaltres teníem raó
però el mossen tenia el bastó.

I un gall negre va sortir a la porta,...

Fora d'aquí....

El Gall Negre és una cançó de principis del segle XX, que ens ha arribat per tradició oral i té el seu origen al poble de Solanell. La lletra de la cançó és de l'Agustinet de Pallerols (Pere Cases i Julià), un xollador d'ovelles que va crear la lletra arran d'un incident amb el capellà de Solanell Anton Vidal i Alegret (1874-1942), i la melodia que ja existia era un ritme de vals (compàs ternari). La cançó va estar prohibida durant l'època franquista. L'incident hauria tingut lloc davant de l'església de Solanell, mentre l'Agustinet i altres joves xolladors treballaven i feien gresca. El capellà s'hauria empipat pel soroll que feien mentre passava el rosari.[2]

Grândola, Vila Morena

Grândola, vila morena
Terra da fraternidade
O povo é quem mais ordena
Dentro de ti, ó cidade

Terra da fraternidade
Grândola, vila morena
Em cada rosto igualdade
O povo é quem mais ordena

Dentro de ti, ó cidade
O povo é quem mais ordena
Terra da fraternidade
Grândola, vila morena

À sombra duma azinheira
Que já não sabia a idade
Jurei ter por companheira
Grândola a tua vontade

Em cada esquina um amigo
Em cada rosto igualdade
Grândola, vila morena
Terra da fraternidade

Grândola a tua vontade
Jurei ter por companheira
À sombra duma azinheira
Que já não sabia a idade

Composada per Jose Afonso en agraïment a la gent de la Sociedad Musical Fraternitat Operària Grandolense, va ser elegida el 25 d'abril de 1974 com a senyal per començar la revolució dels clavéis a Portugal.

Jota menorquina d'es Mercadal

Na Maria balla i bota
Na Maria balla i bota
amb ses comes de perdiu
sa mare sempre li diu
Maria balla una jota.

Na Maria balla i bota
amb ses comes de perdiu

Las quartinas de tu quarto
Las quartinas de tu quarto
són de terciopelo blanco
i entre quartina i quartina
guaita l'espíritu santo.

Las quartinas de tu quarto
són de terciopelo blanco

Encara que me'n donessis,
Encara que me'n donessis,
tres olives en un plat,
jo amb tu no m'hi casaria,
perquè mai m'has agradat
Encara que me'n donessis,
tres olives en un plat,

Madona que no em sentiú?
Madona que no em sentiú?
sa guitarra per vós sona;
sa fia que vós teniu,
ha de ser sa meva dona.

Madona que no em sentiú?
sa guitarra per vós sona;

En que vagis i venguis de Fornells a Tirant
te daran carabassa i a mi no me'n daran.
I a mi no me'n daran i a mi no me'n daran
en que vagis i venguis de Fornells a Tirant.

Qui és aquesta morena qui se'n va per allà,
jo la crit i la crit, i ella no es vol girar,
i ella no es vol girar, i ella no es vol girar,
qui és aquesta morena qui se'n va per allà.

Si és fadrina m'agrada, si és casada també,
si és una vella arrugada, la solem deixar fer,
la solem deixar fer, la solem deixar fer,
Si és fadrina m'agrada, si és casada també.

Cobles / Quartetes

Si em poso a cantar cançons
ne cantaré més de mil
que les porto a la butxaca
llogadetes en un fil

La Mare de Déu plorava
perquè no tenia pa.
Sant Josep la consolava:
tampoc no se't florirà.

Mare de Déu de la Cinta
lliureu-nos dels aiguats fiersos,
de pedregades, barrancs,
de llops i matriculeros

Les plegadores d'olives
diuen que no beuen vi,
però baix de l'olivera
lo guarden en un tupí

Arrambla't bé ballador
arrambla una mica més
que el que balla i no s'arrambla
sempre es queda sense res.

La balladora quan balla
sempre mira al ballador
si li penja o no i penja
la punta del mocador.

Totes les xiques amaguen
un calaix per ficar el pa
jo en tinc un rosegonet
i no me'l deixen posar.

Qui s'enamora no es cança
si viu en l'opinió
que després d'una maror
sol venir una bonança.

Si tu toques i jo cant
vol dir que mos entenem
i tot el camí que feim
serà per anar endavant.

Sempre venies darrere,
que t'ensenyara cançons
i ara que en saps de boniques
t'amagues pels carrerons.

Ni per tot l'or que hi ha al món
ni que em donen molts diners
que al costat del teu somriure
mai me faltará de res.

Si tu vas al meu costat
m'ajudes a fer camí
i jo posaré cançons
a tot lo que vulgues dir.

Entre els poders de la terra
no n'hi ha cap de tan gran
com l'estima verdadera
que t'arriba des del cant.

Escolta bé això que et canto
que està ple de sentiment
és musica de la terra
que ha florit entre la gent.

Des de que el sol ha sortit
sega que sega aquí estem
si el pagès no treballa
no minjaria la gent.

Les olives donen oli
i els carrols de raïm vi,
i els sinyorets d'este poble
donen molt poquet de sí.

Deu va fer pobres i rics
quan este món va crear.
A mí em va fer dels primers
i ara em toca treballar.

Al que crida tots l'escolten,
no fan cas del que no crida,
tots els que treballen callen,
lo món és una mentida.

Esta crisi no és cap crisi
que és una estafa molt gran
que la paguem los de sempre
treballant i treballant.

Diuen que no hi ha remei.
De Remei sí que n'hi ha
més avallet d'Uldecona
i més amunt d'Alcanar.

Mira si he corrido tierras
que he estado en los Freginales,
Masdenverge, la Galera
i el Mas de los Barberanes.

En la vida he plorat més
que un dia mirant paisatge
em vaig girar i vaig vore
un bosc de grues i cases.

Estes coses del folklore
alguns les han olvidat
perquè ja no els interessa
que es digue la veritat.

I ara va la despedida
la que donen als Reguers
que quan diuen que se'n van
se queden un ratet més.

La Clavellinera

Tradicional catalana (Priorat)

Qui la ballarà la clavellinera ?
Qui la ballarà un pom dor n'haurà.
Jo la ballaré la clavellinera.
Jo la ballaré i un pom d'or n'hauré.

Doneu-li sopar, la més melindrosa.
Doneu-li sopar, sopar la rodona.
De sopar no en vol, la més melindrosa.
De sopar no en vol, sopar la rodona.

Doneu-li un bon miquel
Que a mi me lo dan
Que a mi me lo ensenya
Demà vindrà a l'amor
D'aquesta doncella

Peu petitó, peu descalçó,
peu de tortuga, massa poruga,
prou ha brincat,
prou ha saltat,
i una giradeta per cada costat.

Qui la ballarà la clavellinera ?
Qui la ballarà un pom dor n'haurà.
Jo la ballaré la clavellinera.
Jo la ballaré i un pom d'or n'hauré.

Doneu-li marit, la més melindrosa.
Doneu-li marit, marit la rodona.
De marit si en vol la més melindrosa.
De marit si en vol, marit la rodona.

Doneu-li un bon Miquel...

La Cucaracha

Corrido mexicà. Popular. Hi ha centenars de lletres. També se sol improvisar.

Un capitán de marina
que vino en una fragata
entre varios sonecitos
trajo el de La Cucaracha

La cucaracha, la cucaracha
ya no puede caminar,
porque no tiene,
porque le falta,
marihuana que fumar

Pobre de la Cucaracha
se queja de corazòn
por no usar ropa planchada
por la escasez del carbon.

Tambièn suprimió el candil
de petróleo que tenía,
y todo va suprimiendo
por la horrible carestía.

Se queja la Cucaracha
de lo caro del jabòn,
que no encuentra
combustible,
en toda la poblaciòn.

No llores Cucarachita,
que ya la carne bajó,
y muy pronto ya diremos
la miseria se acabó.

Todos se pelean la silla
que les deja mucha plata
en el norte viva Villa
y en el sur viva zapata

Del partido comunista
ya no queda casi nada
Ahora todos van buscando
como hacer la millonada

Se sientan los presidentes
en la silla del gobierno
luego mandan a la guerra
a la gente de su pueblo

Ya murió la cucaracha
ya la llevan a enterrar
entre cuatro zopilotes
y un ratón de sacristan

Y aquí termina el corrido
que cantó a la cucaracha

Paga'm los meus diners

Pay my money down.

Tradicional popularitzada per Pete Seeger.

Vaig dir-li al capità
paga'm los meus diners
si el barco ha de marxar
paga'm los meus diners

Paga'm, paga'm
paga'm los meus diners
o aniràs a presó
paga'm los meus diners

A dins del camarot
paga'm los meus diners
hi guarda un bon garrot
paga'm los meus diners

Paga'm, paga'm
paga'm los meus diners
o aniràs a presó
paga'm los meus diners

Si jo fos fill de ric
paga'm los meus diners
seria més bon xic
paga'm los meus diners

Paga'm, paga'm
paga'm los meus diners
o aniràs a presó
paga'm los meus diners

Si jo fos un banquer
paga'm los meus diners
viuria en un creuer
paga'm los meus diners

Paga'm, paga'm
paga'm los meus diners
o aniràs a presó
paga'm los meus diners

No et vulgues amagar
paga'm los meus diners
que me'ls has fet suar
paga'm los meus diners

Paga'm, paga'm
paga'm los meus diners
o aniràs a presó
paga'm los meus diners

Aqueres montanhas

Aqueres montanhas
que tan autes son
m'ampèishen de véder
mèns amours a on son

Se cantes per que cantes
cantes pas per jo
cantes per ma hilla
que non ei prèss de jo.

Noutes se son autes
ja s'abaisharan
es mies amoretes
que s'aproparan

Se cantes per que cantes
cantes pas per jo
cantes per ma hilla
que non ei prèss de jo.

Dessús dera mia hièstra
i a un auderonh

tota era net cante
cante sa cançon.

Se cantes per que cantes
cantes pas per jo
cantes per ma hilla
que non ei prèss de jo.

Montanhas coronades
tot er an de nhèu;
tan noutes e bères
que vos pune eth cèu.

Se cantes per que cantes
cantes pas per jo
cantes per ma hilla
que non ei prèss de jo.

Cantem cançons

A partir de la melodia del fado Lisboa Antiga, el Josep Adell ha fet esta adaptació lletrística per a natros.

Som de les Terres de l'Ebre
gent de muntanya i de mar
que mos agrada cantar
i fer música en un bar.

La música ens agermana
i ens fa més dolça i alegre la vida.

Cantem cançons
en català i en castellà,
en eusquera i en anglès,
grec, italià o portuguès.
La jota i la cançó popular
són de la terra i volem recordar
que no s'han d'oblidar.

La música ens agermana
i ens fa més dolça i alegre la vida.

Cantem cançons
en català i en castellà,
en eusquera i en anglès,
grec, italià o portuguès.
La jota i la cançó popular
són de la terra i volem recordar
que no s'han d'oblidar.

Lisboa antiga

Lisboa antiga reposa
llena de encanto y belleza
que fuiste hermosa al sonreír
y al vestir tan airosa!
El velo de la nostalgia
cubrir tu rostro
de linda princesa.
No volverás
Lisboa antigua y señorial
a ser morada feudal
a tu esplendor real.
Las fiestas y los lucidos saraos
y serenatas al amanecer
ya nunca volverán.

Lisboa Antiga

Lisboa, velha cidade,
Cheia de encanto e beleza!
Sempre a sorrir tão formosa,
E no vestir sempre airosa.
O branco véu da saudade
Cobre o teu rosto linda princesa!

Olhai, senhores,
esta Lisboa d'outras eras,
Dos cinco réis, das esperas
e das toiradas reais!
Das festas, das seculares procissões,
Dos populares pregões matinais
que já não voltam mais!

Advertència

Si ara no marxo, sortiré d'aquí borratxo.
Si em feu prendre un altre trago
Ben segur que no me'n vaig.
Si ara em feu seure, ja no pararem de beure
Que us conec de fa molts anys.

Si ara no marxo, sortiré d'aquí borratxo,
Cantarem fins amarar-nos de cançons i de conyac.
Avui, com sempre, per no res cremem les veles
A la barca dels torrats.

Avui beurem,
Pels amors que mai no hem tingut,
Per la ressaca que tindrem demà,
Per tantes hores que hem passat tots junts.
Avui beurem,
Pels amics que pel camí hem perdut,
Per tot allò que ens fa enyorar el passat,
Per tot allò que ens fa enyorar el futur.

Si ara no marxo, sortiré d'aquí borratxo,
Cantarem fins amarar-nos de cançons i de conyac.
Avui, com sempre, per no res cremem les veles
A la barca dels torrats.

Si ara no marxo, sortiré d'aquí borratxo, (bis)
Si ara no marxo, sortiré d'aquí borratxo,)
Us conec de fa molts anys.)(bis)

No...nainonainonainona...no...nainonainonainona...

La balada de Mackie Navalla

(Bertolt Brecht / Kurt Weill)

Si al dimoni veus les banyes
i a la serp el cascavell,
Mackie guarda la navalla
baix del seu abric pell.

Mai d'un crim deixa petjada
i és astut com el xacal,
amb els guants Mackie Navalla
esborra el rastre criminal.

Un diumenge van trobar-ne
el cos d'un home assassinat,
i ningú va veure a Mackie
passejant-se pel costat.

D'aquell crim begué de bades
bona part de la ciutat,
quan saltava la notícia
de que Mackie ja ha tornat..

Ni als carrers de casa rica
no se'n lliuren de perills
perquè poc a poc el Mackie
s'ha fet amic dels seus fills.

Té una cambra a la Moncloa
i un piset al Parlament
i ell esmorza cada dia
amb el Rei o el President.

Com més fosc és el negoci
i més gran la corrupció
més fort el poder de Mackie
i més famosa la cançó.

I ara tots els poderosos
li agraeixen els favors
mentre tants als barris pobres
s'alimenten les temors.

I aquí s'acaba la història,
tot crim serà castigat,
però tothom pateix per Mackie
que ha tornat a la ciutat.

Si al dimoni veus les banyes
i a la serp el cascavell,
El Senyor té una navalla
amagada al castell.

La balada d'en Lucas

*Jo tenia una caseta vora el mar
Jo tenia un jardí florit i un cel de pau
Jo tenia una barca i unes xarxes a la platja
I una dolça matinada al despertar.
Quan vingueren gent de fora, gent del nord
Gent estranya que jugaven amb l'amor
Jo vaig perdre l'alegria i la pau de cada dia
I la cala.....que era el meu món.*

Ara hi penso dia i nit
En el meu jardí florit
I en la mare que esperava el meu retorn
I amb la cala solitària
quan el so d'una guitarra,
hi portava una cançó
Lalalalalalalala.....

Jo tenia una caseta vora el mar...

Fins l'aroma dels meus pins
I les flors del meu jardí
Tot ho tinc jugat i tot ho tinc perdut
Ja no em queda ni la vela
De la barca marinera
Ni la cala.....que era el meu món
Lalalalalalalala.....

Fins l'aroma dels meus pins
I les flors del meu jardí
Tot ho tinc jugat i tot ho tinc perdut
Ja no em queda ni la vela
De la barca marinera
Ni la cala.....Que era el meu món
Ni la cala.....Que era el meu món.

La Ballarusca

*A la ballarusca no es pot cantar
que n'és privada (bis)
A la ballarusca no es pot
cantar que n'és privada d'un capellà.*

Aquí en el poble una n'hi ha
que cada vespre, que cada vespre
aquí en el poble una n'hi ha
que cada vespre es va a confessar.

A la ballarusca...

Ella fa creure que hi va per Déu
però hi va per veure(bis)
Ella fa creure que hi va per Déu
però hi va per veure mossèn Mateu.

A la ballarusca...

Mossèn Mateu li'n dóna consol
li tira polvos, li tira polvos
mossèn Mateu li dona consol
li tira polvos sota el llençol.

A la ballarusca...

I així va néixer un infant de Déu
que s'assemblava (bis)
i així va néixer un infant de Déu
que s'assemblava a mossèn Mateu.

A la ballarusca...

Sota una alzina hi varen trobar
una beata una beata
sota una alzina hi varen
trobar una beata i un capellà.

A la ballarusca...

El silenci d'estimar

Eliseo Parra

Vol sortir la meva veu
i cantar
que es el fet el que pregona
no el parlar.

Si estimem el vent que ens porta
la paraula
el silenci d'estimar
mai se'n va.

Jo no sé quan dius t'estimo
si és veritat
però què bé ho sap el meu cos
quan hi sent la teva mà.

I amb aquesta jota vull cantar
i vull ser la veu que el vent
te durà
el meu crit d'amor serà
un abraç.

Vol sortir la meva veu
i cantar
que es el fet el que pregona
no el parlar.

Jota de la Vall de Cabó

A Cardó la rosa
I a El Montsià el clavell;
dalt al Port la perla
a Pandols el ramell.

Si Cardó n'és una rosa,
i El Montsià n'és un clavell;
Ulldecona n'és un lliri
rodejat de pensaments.

***I a la jota, jota,
si a Cardó la rosa,
i a la jota, jota,
a El Montsià el clavell.
A la jota, jota,
no hi ha flor més bona,
a la jota, jota,
baix del Montsianell.***

Per de sota, la gran horta
Xerta i Bítem al costat;
també tenirn xiques
maques
d'Adover al Cap de la Vall.

I a la jota, jota...

A Tortosa hi ha les guapes,
i a Amposta les gentils;
a Alcanar les presumides
burladores de fadrins.

I a la jota, jota...

A la Cava les poncelles
i a Sant Jaume les galants;
a Camarles perfumades
i a l'Adea la flor del ram.

I a la jota, jota...

A l'Ampolla diu que seguen
i a la Plana l'oli és bo;
i a la Ràpita les gambes
i la mel d'El Perelló.

I a la jota, jota...

Baixeu coca als cantaires
per 'nar a beure
l'aiguarent;
que les dotze són tocades
i la una va corrent.

I a la jota, jota...

Jota del peix barato

La sardina de contenta balla
i el verat s'està trist al racó,
ja la boga toca la guitarra
i el sorell li canta una cançó.

Castanyoles, castanyoles, / castanyoles i mollets!

Apa, noies, peix barato! / Peix barato de l'artet!

La galera rasant toca l'arpa
i la sépia bufant li fa el baix,
el calamar les cames estira
i l'aranya balla el contrapàs.

Castanyoles, castanyoles...

Goita els musclos com fan la rotllana
al voltant d'aquell rap tan formós.
Vinga, els crancs que tots ells se belluguen
i aquell congre que hi va tot seriós.

Castanyoles, castanyoles...

Sèpia, escórpores, lluç i garotes,
un sorell, dos seitons, tres polpets,
que tots ballen alegres la jota
i una colla de calamarcets.

Castanyoles, castanyoles...

El seitó els ullets se n'eixuga
la patoia se'n riu a desdir,
ja la gent del país tota plora
que no tenen pataques ni vi.

Castanyoles, castanyoles...

Mariner de terra endins

Vaig conèixer un vell pastor / que ses ovelles
menava
cada jorn de sol a sol / amb sa flauta acompanyat
eixa tonada cantava, eixa tonada cantava:

Com serà el mar?

serà blau i gran com diuen

serà veritat que de nit es com la plata

Tothom qui el veu
es queda ple d'enyorança
diguem tu, sol, que vens d'una altra contrada...
Has vist el mar?

Tota la vida he viscut
aquí del pla a la muntanya
i fer diners no he pogut
per veure la costa llunyana.

Sé que hi ha el 'Mediterrà'
que té l'encís de donzella,
sé que hi ha barcos de vela,
sé que hi ha mar a Calella
On les ones van i venen
al compàs de l'havanera.

Com serà el mar...

Però jo mai no he vist el mar!...

Què s'ha fet d'aquelles flors

Pete Seeger

Què s'ha fet d'aquelles flors? / fa tants dies...
Què s'ha fet d'aquelles flors? / fa tant de temps...
Què s'ha fet d'aquelles flors? / les noies n'han fet un pom.
Qui sap si tornaran / qui sap si mai... tornaran.

De les noies que s'ha fet? / fa tants dies...
De les noies que s'ha fet? / fa tant de temps...
De les noies que s'ha fet? / van marxar a buscar els nois.
Qui sap si tornaran / qui sap si mai... tornaran.

D'aquells nois que se n'ha fet? / fa tants dies...
D'aquells nois que se n'ha fet? / fa tant de temps...
D'aquells nois que se n'ha fet? / van marxar a ser soldats.
Qui sap si tornaran / qui sap si mai... tornaran.

Dels soldats que se n'ha fet? / fa tants dies...
Dels soldats que se n'ha fet? / fa tant de temps...
Dels soldats que se n'ha fet? / a la guerra els han portat.
Qui sap si tornaran / qui sap si mai... tornaran.

A la guerra els han portat / fa tants dies...
A la guerra els han portat / fa tant de temps...
A la guerra els han portat / i les tombes han omplert.
Els ja no tornaran / ells ja mai més... tornaran.

Sobre les tombes hi ha flors / fa tants dies...
Sobre les tombes hi ha flors / fa tant de temps...
Sobre les tombes hi ha flors / les noies les han deixat.
Senyors, quan n'aprendrem? / senyors meus...
quan n'aprendrem?

Quina Taula tan ben parada

Quina taula tan ben parada
de dames i cavallers

Quina taula tan ben parada
de dames i cavallers

Quina taula tan ben parada
que la Mare de Déu hi és

Quina taula tan ben parada
que la mare de Déu hi és

Les tovalles són de seda
els tovallons de setí

Les tovalles son de seda
els tovallons de setí

Les culleres son de plata
les forquilles son d'or fi

Les culleres son de plata
les forquilles son d'or fi

I l'amo d'aquesta casa
un home molt ditxós és

I l'amo d'aquesta casa
un home molt ditxós és

La mestressa és molt guapa
i la filla encara més

La mestressa és molt guapa
i la filla encara més

Remena, nena!

Guillermina Motta

LA RE LA

No hi ha pas res com un còctel

RE MI

que als homes faci obrir la gana,

RE LA

tant per menjar com estimar

RE MI

no s'ha inventat millor tisana.

LA MI

Per fer un còctel ben fet es tira dins un pot

LA

un tros trinxat de gel i un cúmulo de licor,

LA7 RE

es tapa el pot després, s'agafa amb dues mans

LA RE MI LA

i arriba el dolç moment de començar el treball.

RE LA

Remena, remena nena,

RE

remena, remena nena.

SOL RE

No reposis ni un moment

LA RE

si remenes força estona

LA RE

la barreja surt més bona

LA

i al client deixes content,

RE

remena, remena nena.

LA MI

Una noia han llogat a casa cert marquès

LA

que sap fer molts guisats més no sap fer còctels.

LA7 RE

Però diu el veïnat que l'amo és complaent

LA RE MI LA

i a la noia engrescat ensenya tot dient:

Remena, remena nena ...

Romanç de Senyera

El dia trenta d'octubre
del mil nou-cents vint-i-tres,
se'n va eixir el riu d'Albaida
i allí no sabien res.

Aplega a Manuel,
allí tots assustats,
s'endú el molí Ximot
i els mulos dels soldats.

Aplega a Senyera,
tampoc sabien res,
les dones assustades
se'n pujaven pels graners.

S'abracen unes a altres (bis)
diguent: anem a morir!
Aigua hasta a les almotlades,
el riu s'emporta hasta els llits.

A la porta l'església les xiques
ploraven,
amb un gran temor al sant
s'aclamaven:
Beneïda Santa Anna, patrona d'ací,
si no mos empires anem a morir!

Per favor vingueu ací (bis)
que tenim molta faena,
se'ns ha eixit el riu d'Albaida,
s'ha emportat mitja Senyera.

Senyera no és Senyera,
Senyera no és Madrid,
qui ha vist en Senyera
passar el ferrocarril!

La màquina és un burro,
el conductor un xaval
i el que forada els bitllets
és un pobre militar.

Dins de Senyera
el riu ha entrat,
un pam de çeno
els ha deixat.

A les pobres xiques
no ha deixat res;
s'emporta els polvos
també els coloretts.
Romanç de Senyera ¡

Dotze i U

Tinc una gràcia molt bona,
la que m'ha donat sant Pere.
Quan veig una xica guapa,
se me'n van els ulls darrere.

Senyoreta del Campello,
si voleu matar als lladres,
poseu aigua a la serena
i fulletes de baladre.

Quan passe pel teu carrer,
sempre vaig mirant a terra
p'a que ton pare no diga
que vaig a formar-li guerra.

Davall una bresquillera
em digueres que em volies.
Des d'entonces aquell arbre
fa més dolces les bresquilles

Siyahamba

Lletra Primera veu

Siyahamba, ekukha nyeni kwenkos,
Siyahamba, ekukha nyeni kwenkos.

Siyahamba, ekukha nyeni kwenkos,
Siyahamba, ekukha nyeni kwenkos.

Siyahamba... uh uh
Siyahamba, ekukha nyeni kwenkos.

Siyahamba... uh uh
Siyahamba, ekukha nyeni kwenkos.

Lletra Segones veus

Siyahamba, ekukha nyeni kwenkos,
Siyahamba, ekukha nyeni kwenkos.

Siyahamba, ekukhanyeni kwenkos.
Siyahamba, ekukhanyeni kwenkos. nyeni kwenkos

Siyahamba, hamba Siyahamba
hamba Siyahamba ekukha nyeni kwenkos.
nyeni kwenkos

Siyahamba hamba Siyahamba
hamba Siyahamba ekukha nyeni kwenkos.

El xotis de la relliscada

Eren les dotze ben tocases
quan la nineta va arribar,
duia la trena embolicada,
duia les calces a la mà.

Eren les dotze ben tocases,
el seu xicot la va cridar,
vine Roseta cap a casa,
ai que els meus pares han marxat!

La va abraçar es van petonejar
i la cosa aquí no va parar,
una mà aquí i una altra més enllà
i en Marià no es va poder aturar.

La va abraçar es van petonejar
i la cosa aquí no va parar,
i poc després quan ja anaven llençats
ai la marxa enrere va fallar!

Eren les dotze ben tocases
quan la Roseta va arribar,
duia un vestit de núvia blanca
i un ram de roses a la mà.

Eren les dotze ben tocases
el seu xicot ja era a l'altar
Roseta quina relliscada
haurem de dir sí al capellà.

Txa, txa, txa

Pere Tapias

N'érem deu mil
menjant pernil
n'érem deu mil
a sota la figuera.
Pluja que cau,
adéu siau,
adéu, adéu,
al temps de primavera.

M'he quedat sol
com un cargol
tots han seguit
la seva drecera.
pluja que cau,
adéu-siau,
adéu, adéu,
adéu al temps
al temps de primavera.

Un gripau,
com un Sant Pau,
un gripau
que surt amb la mullera,
ve cap a mi i em diu així:
- Pere, Pere de la cullera!

T'has quedat sol
com un cargol
tots han seguit
a la seva drecera.
Pluja que cau,
adéu-siau,
adéu, adéu,
adeu al temps
al temps de primavera.

I érem deu mil i tots se'n van
anar
i m'he quedat ballant el txa, txa,
txa
la primavera potser no tornarà
però jo ballant el txa, txa, txa.
O que bé, que bé que s'hi està
ballant, ballant, el txa, txa, txa.

N'érem deu mil...

Albada de l'absència

Adéu als que vos quedeu ,
i també als que han de marxar.
Adéu Terra Alta i Ribera,
al Baix Ebre i al Montsià.

Esta es la albada del vent,
la d'aquell que no està aquí,
que va voler tornar un día
però no se'n va sortir.

Las albares d'esta terra
s'entonen en alegria,
para animar a la gent
quan escomença un nou dia.

Amunt companys i companyes
que l'hora ja és arribada
de que ens tornen tot allò
que ens hem guanyat en l'aixada.

Esta albada que jo canto
és cant d'amor i de guerra,
que lluita per a que tornen
los que van deixar esta terra.

Glosacopla del sol i la lluna

El Sol se llama Lorenzo
y la Luna Catalina.
Cuando se acuesta Lorenzo
se levanta Catalina.

Pero mira, mira, mira,
pero mira mirame
pero mira mira mira
pero mira mirame.

Enamorose Lorenzo
de la blanca Catalina
y le pidió una mañana
si con él se casaría.

Pero mira, mira, mira,
pero mira mirame
pero mira mira mira
pero mira mirame.

Fue muy sonada la boda
de Lorenzo y Catalina:
¡qué hermosa estaba la novia
con su manto de estrellitas!

Qué bonita que es mi nina
qué bonita cuando duerme:
se parece a una amapola
entre los trigales verdes;
qué bonita que es mi nina
qué bonita cuando duerme:
se parece a una amapola
entre los trigales verdes.

Ayer tarde yo cantava
mientras mi niña dormía;
y los almendros lloraban
y los almendros lloraban

de la infinita alegría.

Qué bonita que es mi niña
qué bonita cuando duerme
se parece a una amapola
entre los trigales verdes;
qué bonita que es mi nina
qué bonita cuando duerme:
se parece a una amapola
entre los trigales verdes.

Esta és la bonica història
dels noms del sol i la lluna
de cançó tan elegant
de cançó tan elegant
mai se'n ha escoltat ninguna

Al sol li diuen Llorenç
i a la lluna Caterina
ell un sant miraculós
ell un sant miraculós
i ella una dona divina

I al ritme de la cançó
romanço de Margarida
vos donem la despedida
vos donem la despedida
de la manera millor.

Ja és veritat que allà on se canta
sempre pots anar-hi a viure
Ja és veritat que allà on se canta
sempre pots anar-hi a viure.

Ja és veritat que allà on se canta
sempre pots anar-hi a viure
Ja és veritat que allà on se canta
sempre pots anar-hi a viure.

No plores Tonet

Musica: tradicionau aranesa.

Lletra: Mossèn Rafaèl Nart e Arjò

No plores Tonet, en tan bella nit,
amics i companyes no te'n faltaran
amics i companyes no te'n faltaran
que n'hi ha de ben guapes a la Val d'Aran

Quina nit més bella, quina nit més dolça
quan per la ribera canten los pastors
quan per la ribera canten los pastors
en son llit de molsa, en son llit de flors

La fum de les cases comença a pujar
toca les campanes lo nostre escolà.
Se'n van les estrelles, belen les ovelles
i lo bou ja brama, la vaca té fam.

Ocells i muntanyes, les aigües del riu,
àligues i boscos ja canten a Déu.
Canten per la serra cabres i vedells
que els cants de la terra són los cants més bells.

I la boira humida s'estén i s'acosta
s'estén i s'acosta per Montcorbisó
diguem de seguida tots el parenostre
tots el parenostre, la nostra oració.

El Metec

(Versió català)

Amb aquest aire de metec,
jueu errant, pastor grec,
i els meus cabells als quatre vents;

i aquest mirar tan indecís,
ara amargant, ara endolcit,
de dies bons i de mal temps;
potser faig pinta d'haver estat
lladre de fruites i de blats,
de camps que acaricia el sol,
però és que m'hi ajec i hi faig l'amor
com hi he jugat i m'hi he perdut,
sense mai perdre-m'hi del tot.

Amb aquest aire de metec,
jueu errant, pastor grec,
i els meus cabells als quatre vents,
i aquests meus ulls descolorits,
verdosos, blaus, mig enfosquits;
em faig mirall de tots aquells
amb qui he sofert, amb qui he
gaudit,
perquè el meu cor no s'ha rendit
ni penedit d'anar més lluny,
d'on algú diu que ens aturem
si no volem anar a l'infern,
cosa que mai no m'he cregut.

Amb aquest aire de metec,
jueu errant, pastor grec,
i els meus cabells als
quatre vents,
vinc a trobar-te i a sentir
com és d'immens aquest
camí
que encara tornaria a fer;
camí de totes les olors
del gessamí dels meus
records
d'Alexandria i d'Istanbul;
i com voldria perdre-m'hi
i enamorar-m'hi com ahir
ans que se m'acluquin els
ulls.

Pels carrers de Freixenet

Tradicional catalana.

Pels carrers de Freixenet
una noia guapa hi ha
que per nom es diu Antònia
i ara diu que es vol casar.

Porta puntes als enagos
i vidrets en el gipó;
vol que el seu Joan l'estimi
i que li'n fagi un petó.

En Joan ne té una escala
per pujar-ne al campanar,
per veure més bé l'Antònia
quan se'n posa a pentinar.

La pinta li'n cau a terra
i en Joan l'hi va a collir,
i a la falda de l'Antònia
i en Joan s'hi va adormir.

"Si fossis noia callada
no diguessis re a ningú,
compràriem una nina
per diverti'ns-hi jo i tu".

"Si la mare te'n pregunta:
- I aquesta nina de qui és? –
tu li podes contestar-li
que no n'heu de fer-ne res".

"Si el teu pare te'n pregunta:
- I aquesta nina de qui és? –

Penjaré els dogmes a la figuera

Lletra i música: Jaume Arnella

Penjaré els dogmes a la Figuera
i la raó deixaré enrere;
ja prou de seny, vinga fal·lera!
La pols em plau: me'n vaig a l'era!

Ai, amors, no em deixeu sol!
Ai, amors, amors de Juliol!

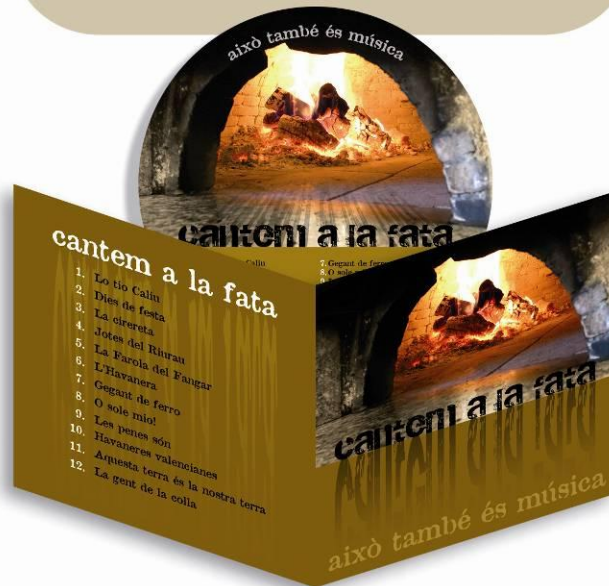
La pols em plau: me'n vaig a l'era,
de pèl a pèl, a la lleugera,
i el bot de vi en bandolera,
en jaç daurat l'amor m'espera!

Ai, amors, no em deixeu sol!
Ai, amors, amors de Juliol!

En jaç daurat l'amor m'espera.
Jo batré el blat, fent polseguera,
ja moldrà el gra la molinera!
Ja moldrà el gra la molinera!
Ai, amors, no em deixeu sol!
Ai, amors, amors de Juliol!

"Allà on es canta pots anar-hi a viure",
diu un refrany popular... Des de la tardor
de 2007 ens hem anat trobant tots els
dimecres pel pur plaer de cantar.
Ens hem ajuntat músics d'ofici i també
gent que mai havia cantat ni tocat cap
instrument. Això també és música i
pensem que ha de servir per recuperar la
bona costum de cantar als bars i a les
tavernes i omplir amb una mica més de
ritme i melodia la nostra quotidianitat.

CD gravat a la primavera de 2010 a la Fata Morgana
gràcies a les ganes del nostre bon amic 'Vicent'.

L'Ampolla, 9 de juliol de 2010

www.cantemalafata.com
admin@cantemalafata.com
 [facebook.com/cantem a la fata](https://www.facebook.com/cantemalafata)